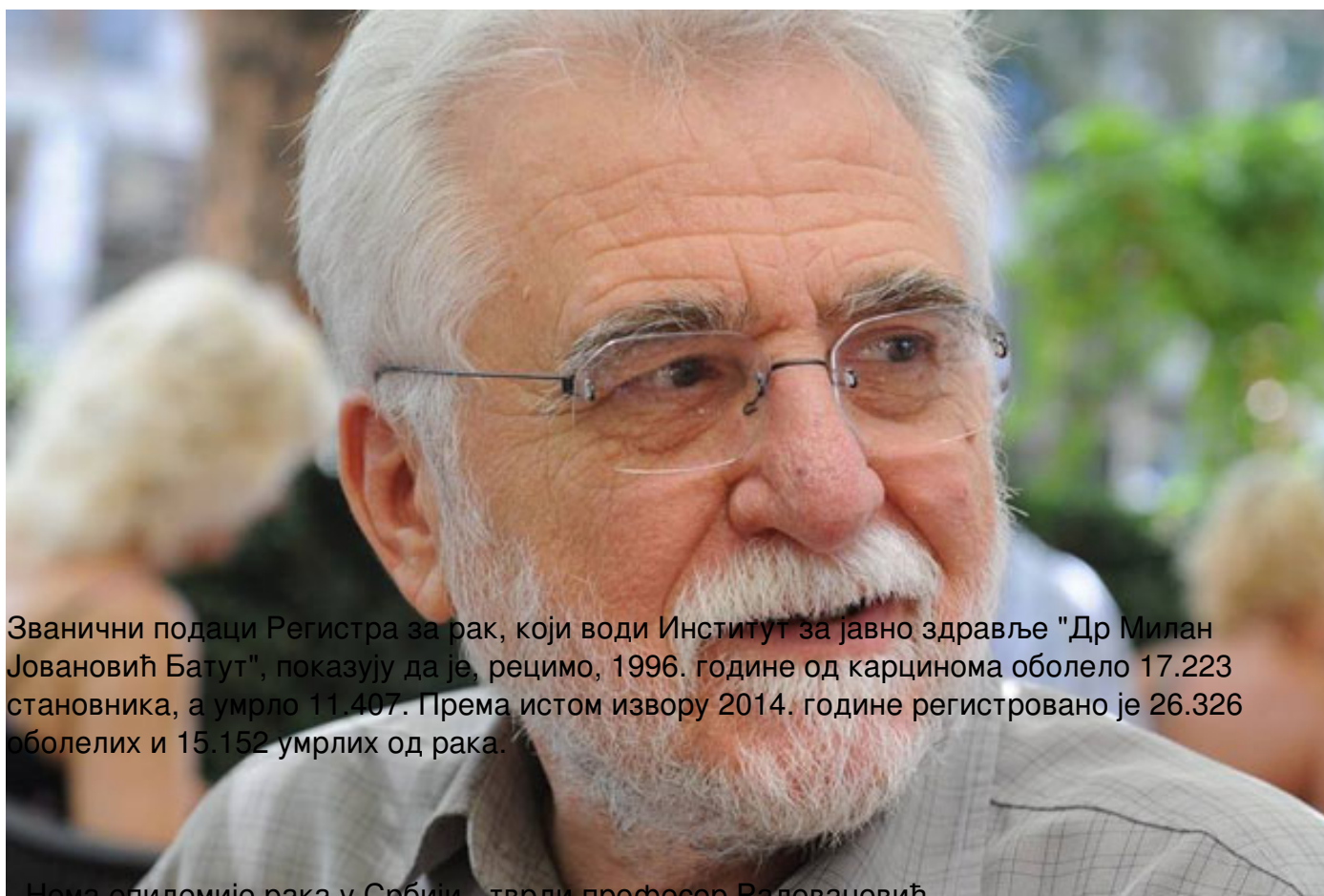

Да ли је и у којој мери пораст оболевања од рака у Србији последица НАТО бомбардовања, ни 18 година после агресије на СРЈ доказа нема. Зато група научних радника тражи да се формирају независна комисија и лабораторија које би требало да утврде истину. Има и оних који, као професор др Зоран Радовановић, епидемиолог, сматрају да за то нема потребе и да у нашој земљи заправо нема епидемије малигнух тумора!

Званични подаци Регистра за рак, који води Институт за јавно здравље "Др Милан Јовановић Батут", показују да је, рецимо, 1996. године од карцинома оболело 17.223 становника, а умрло 11.407. Према истом извору 2014. године регистровано је 26.326 оболелих и 15.152 умрлих од рака.

Нема епидемије рака у Србији – тврди професор Радовановић.

- Ниједан наш компетентан стручњак, а за епидемије су надлежни епидемиолози, не мисли да се дешава било шта неуобичајено с учесталošћу рака. Званични подаци Института за јавно здравље "Батут" јасно показују да нема епидемије. Исто говоре и подаци Светске здравствене организације.

Проф. Слободан Чикарић, председник Друштва Србије за борбу против рака располаже

другачијим подацима и тврди да годишње оболи више од 36.000, а умре више од 21.000 становника и да се стопа оболевања од карцинома код нас увећава за 2,5 одсто годишње.

- У јавности се ствара погрешна представа "о помору од рака у Србији" - каже проф. Радовановић.

- Наша земља има једну од најстаријих популација у свету. Зато се налази у врху по општој смртности, па предњачи и када се посматрају оболевање и умирање од болести везаних за старење, а рак је болест старих, јер деца чине само око један одсто свих жртава рака. Појединци свесно занемарују разлике у узрасној структури, па пореде наше старачко становништво са популационом експлозијом у афро-азијским земљама. По таквом накарадном критеријуму, ми смо рекордери у односу на све поремећаје здравља везане за "треће доба".

Када се поређењу приступа не само на научно исправан, већ и на једини поштен начин, Србија, према речима проф. Радовановића, заузима неупадљиво место, око средине, на европским листама учесталости оболевања и умирања од рака.

- Нема загађења уранијумом - тврди Радовановић.

- У тони земљишта је уранијума је неколико грама. Ни у земљама најинтензивније бомбардованим осиромашеним уранијумом, као што су Ирак и Кувајт, садржај овог елемента није порастао за више од неколико процената.

Током НАТО агресије наводи Радовановић, око 90 одсто уранијума пало је на КиМ, а у централном делу гађан је само узан појас уз КиМ:

- Муниција је депонована у буриће и ускладиштена у Винчи. Није могуће доказати присуство осиромашеног уранијума. Уранијум не доводи до рака. Уранијум је токсичан тешки метал, који је слабо радиоактиван.

Бомбардовање је било злочин

- НАТО агресија јесте била злочин: страдали су многи невини људи, уништена нам је инфраструктура, гађањем петрохемијских и других постројења загађена нам је животна средина, мада, истини за вољу, о њој ни пре, ни после бомбардовања нисмо водили довољно рачуна - каже проф. Радовановић.

(Вечерње новости)